

det virkelig af den Grund, at vi anser det for under de forhaandenværende økonomiske Forhold at være det mest praktiske, det mest hensigtsmæssige, og hvis det konservative Folkeparti kan overbevise os, er vi modtagelige for at lade os overbevise, men jeg vil rigtignok haabe, at det konservative Folkeparti og andre Partier her i Tinget, som maatte have den modsatte Opfattelse, saa ogsaa vil erklæres sig lige saa redebon til at lade sig overbevise, naar Argumenterne bliver lagt paa Bordet. Jeg kan sige til det konservative Folkeparti, til dets Ordfører og til Partiet, at en fordomsfri Prøve, en fordomsfri Undersøgelse er vi fra Venstres Side ikke bange for, og hvis der bliver Grund til at foretage en saadan Undersøgelse, vil Regeringen ikke afslaa, at den foretages, men jeg kan ikke give det ærede Medlem Ret i, at det bør være Regeringen, der tager Initiativet; det bør ganske sikkert være de Erhverv og de Virksomheder, som mener, at der kan opnaas noget ad denne Vej eller ad andre Veje, der anmoder Regeringen om at foretage en saadan fordomsfri Undersøgelse. For øvrigt maa jeg sige, at Programtalen angiver jo netop dette, at hvis Erhvervene henvender sig til Regeringen med Ønsker, vil det blive undersøgt, hvad der kan opnaas, og hvilke Midler der kan anvendes, saaledes at det gavner dem, hvor det skal gavne, uden at skade andet Sted.

Sluttelig vil jeg gerne tillade mig overfor det ærede Medlem Hr. Rode at sige, at jeg er ganske enig med ham i, at et Samarbejde maa kunne finde Sted, selv om dette Samarbejde ikke finder Sted mellem Partierne samlet indenfor Ministeriet. Naar vi her fra Ministeriets Side har indbudt Tinget til Samarbejde, har indbudt alle Partier uden Undtagelse og har indbudt hvert enkelt Medlem til Samarbejde, saa er det ikke for at bruge en traditionel Bemærkning, som jeg indrømmer meget ofte findes i saadanne Udtalelser, men saa er det, fordi vi føler, at denne Gang, i denne Situation er et Samarbejde paakrævet, og jeg har da egentlig paa nærværende Tidspunkt kun dette at sige til Tinget, at vi beder om fra Regeringens Side, at man vil indrømme os en rimelig Frist til at fremsætte vore Forslag, og saa beder vi endvidere kun om, at man, naar disse Forslag fremkommer, da med en redelig Villie til Samarbejde vil se paa disse Forslags saglige Indhold, og jeg kan forsikre for, at det da fra Regeringens Side ikke skal mangle paa Villie til at samarbejde med Tinget.

Stauning: Der er, saa vidt jeg kan skønne, ikke Anledning til at fremsætte ret mange Bemærkninger. I de Ordførelser, der har lydt, efter at jeg har haft Ordet, skønner jeg ikke, der var Stof, som giver mig Anledning til Bemærkninger, og hvad den højtærede Statsminister nu har sagt, kunde fornuftigvis heller ikke danne Basis for ret meget, eftersom Hovedpunktet i denne sidste Tale jo var en Anmodning om at faa Tid, mere Tid, aabenbart megen Tid til fortsatte Overvejelser og saa til sidst et Tilbud til Erhvervene om, at de kunde faa en Undersøgelse i Gang. Taalmodighed maa man naturligvis vise, men jeg maa tilstaa, at jeg havde ikke ventet, at en Regering, der kom til Verden med saa rige Løfter og med saa stærke Tilsagn om, at den nok skulde vise Evner og Kræfter i en ganske anden Grad end den forrige, at dens Hovedindsats, en Maaned efter at den er dannet, er en Bøn om endelig at faa rigelig Tid til at tænke over Tingene. Den højtærede Statsminister talte om den Hovedopgave, som foreligger. Jeg formoder, det er den, der staar i Spidsen af Programtalen af 18. December: at modvirke den tilstedeværende Erhvervskrise med den dertil knyttede Arbejdsløshed — overordentlig store Arbejdsløshed staar der — ved at søge tilvejebragt Betingelser for Udviklingen af et sundt og konkurrencedygtigt dansk Erhvervsliv. Til Tilrettelæggelsen af i hvert Fald visse Foranstaltninger til Løsning af denne Hovedopgave kan jeg ikke nægte, at der efter min Mening er hengaaet tilstrækkelig Tid, men — det indrømmer jeg — det er jo ogsaa noget, hvorover Ministeriet skønner, og de mener altsaa ikke, der er hengaaet tilstrækkelig lang Tid. Jeg erkender, at saa maa vi jo vente, og for min Skyld ingen Alarm. For min Skyld kunde man tage den længst mulige Tid, hvis det kun drejede sig om mig og mit Parti her i Salen, men udenfor Døren staar der 93 000 arbejdsløse, og de har ikke i samme Grad god Tid, som det højtærede Ministerium synes at have. Det hed jo fra Venstre før Valget og paa selve Valgdagen: Det er Venstre, der har Mændene, og det er Venstre, der har Midlerne. Efter hvad de skrev, savnede de ikke Klarhed over, hvad de vilde. Jeg maa forudsætte, at det var sandt, hvad de skrev, at de havde Mændene, og at de havde Midlerne til Raadighed. Nu er der hengaaet en Maaned, og Mændene har vi set, men Midlerne har de ikke anvist det mindste af endnu. Jeg forlanger ikke, at alle mulige Lovforslag.